

Přípravná modlitba, která se může říkat každý den.

Nejsvětější Matko Boží a Matko, milosrdenství, přicházíme k tobě a k tvému božskému Synu, abychom ti projevili svou úctu, velebili tě svými ústy a darovali ti své srdce. Vypros nám milost, aby tvůj Syn osvítil naši mysl, očistil naši duši a roznítil naši vůli, abychom ti mohli hodně obětovat tuto svou pobožnost k větší slávě Boží, ke tvé cti a k prospěchu našich duší. Amen

Den pátý

Rozjímání o čase.

Čas mívá a s časem mívám také já. Patnáct, dvacet, třicet, čtyřicet let mého života již minulo a nikdy již se nevrátí. A kolik mi jich ještě zbývá? Nevím; ale vím, že je jich málo. Čas je krátký; a říká se, že čas plyne jako voda a možná si to ani neuvědomujeme. Ale proti věčnosti je čas nejen kratičký, nýbrž je spíše jako nic.

Čas krátký a čas vzácný; vzácný proto, že v tomto kratičkém čase mohu si získat věčnou blaženost plnou nevýslovné rozkoše. Každá chvíle, které dobře užiji, může rozmnožovat míru slávy a radosti, která mne očekává v nebi. Půlhodinka, kterou obrátím na to, abych pozorně prohlédl účty svého svědomí, může mou duši vytrhnout z rukou ďáblových a opět ji uvést do rukou Božích; nějaký krátký čas, který každého dne věnuji modlitbě, četbě některé duchovní knížky, účasti na mši svaté, může mne zdržovat od hříchu a zajistit mi setrvání v dobrém a ve spasení.

Čas krátký a čas děsný. Každé chvíle se mohu dopustit hříchu, mohu zemřít a mohu být zavržen. Ó já nešťastník, jenž jsem se v tak krátkém čase mohl stát světcem a zatím jsem stále ještě hříšník! Ztratil jsem tolik času v marnostech, v dětinství, v žertování, v zábavách a ve hříších! A jaké potěšení mám nyní z toho, že jsem takovým způsobem trávil v minulosti svůj čas? Nemyslím-li na to, abych ho užíval lepe, přijde den, kdy budu Boha prosit, aby mi dopřál jedině hodiny k mému obrácení, ale ta hodina již na věky nepřijde.

P ř í k l a d : Nikdy není ztracen čas, který člověk věnuje tomu, aby se modlil k Marii Panně. Za jedné mrazivé noci v prosinci jakási dívka klepala na dveře jistého kněze, prosila ho, aby ihned přišel k jedné nemocné. Kněz se vyptal na ulici a číslo, kde nemocná bydlí, a poslal dívku napřed a slíbil, že za ní přijde co nejdříve. Ale když potom přišel do ulice, která mu byla udána, zmýlil se v čísle a vešel do jiného domu. Tam se marně dotazoval na nemocnou, kterou hledal, ale uslyšel, že až u střechy bydlí jiná nemocná žena, která každou chvíli může dokonat. Kněz se tam ihned odebral, ale protože přišel neohlášen, překvapil velice nerudného muže ubohé nemocné, který jej uvítal velmi hrubě a mermomocí jej chtěl vystrčit ze dveří. Nemocná naopak plakala radostí, neboť v tom šťastném omylu viděla ruku Boží prozřetelnosti. Ráda bych se vyzpovídala, pravila slabým hlasem, již deset

let mi v tom stále brání, a chtěl, abych umřela bez zpovědi. Ale Panna Maria vyslyšela mou modlitbu; já jsem se k ní tolik modlila a ona vás sem nyní přivedla, protože chce spasit mou duši. – Hned vykonala svou sv. zpověď a uslyšela z úst kněze slova svátostného rozhřešení. Takto nemocná se slzami srdečné lítosti přijala za okolností tak neobyčejných sladkou útěchu našeho svátého náboženství. Za svítání její duše vzlétla k nebesům, aby tam vzdala díky nejsvětější Panně, jež milostivě vyslyšela její modlitby. Modleme se k ní také my se stejnou důvěrou a ona také nás vyslyší.

K y t i č k a : Přičiň se, abys učinil nějakou příjemnost nebo něco dobrého lidem, proti nimž máš nějaký odpor, nebo, kterých si myslíš, že ti nějak ublížili.

S l u ž b a : Zbývá-li ti nějaký volný čas, zajdi si do kostela navštívit Nejsvětější Svátost Oltářní či některý obraz Matky Boží, nebo se doma pomodli růženec.